

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Törvényszéke
53/21. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2021. április 14.

A T-388/20. sz. ügyben hozott ítélet
Ryanair DAC kontra Bizottság

Összhangban van az uniós joggal a Finnország által a Finnair légitársaság javára nyújtott garancia, amelynek célja annak támogatása, hogy e légitársaság a Covid19-világjárvány nyomán felmerült forgóeszköz-szükségleteinek fedezésére szolgáló 600 millió euró összegű kölcsönt vegyen fel egy nyugdíjalaptól

A garancia szükséges volt a finn gazdaságban bekövetkezett komoly zavar megszüntetéséhez, tekintettel a Finnair e gazdaságban betöltött jelentős szerepére

2020. május 13-án Finnország bejelentette a Bizottságnak a Finnair Plc finn légitársaság javára szóló állami garancia formájában nyújtott támogatásra vonatkozó intézkedést, amelynek célja, hogy segítse az utóbbit abban, hogy a forgóeszköz-szükségleteinek fedezésére szolgáló 600 millió euró összegű kölcsönt vegyen fel egy nyugdíjalaptól. Az említett kölcsön 90%-át fedezni hivatott garancia legfeljebb három évre korlátozódott, és azt a Finnair nyugdíjalappal szembeni fizetéseketelensége esetén lehetett lehívni.

Az állami támogatási intézkedésekre vonatkozó ideiglenes keret a gazdaságnak a jelenlegi Covid19-járvánnyal összefüggésben való támogatása céljából című közleményére¹ hivatkozva a Bizottság a Finnair számára nyújtott garanciát az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontja értelmében a belső piaccal összeegyeztethető állami támogatásnak minősítette.² E rendelkezés értelmében – bizonyos feltételek mellett – a belső piaccal összeegyeztethetőnek tekinthetők egy tagállam gazdaságában bekövetkezett komoly zavar megszüntetésére nyújtott támogatások.

A Ryanair légitársaság a Bizottság határozatának megsemmisítése iránt keresetet nyújtott be, amelyet azonban az Európai Unió Törvényszékének kibővített tizedik tanácsa elutasított. Ebben az összefüggésben a Törvényszék első alkalommal vizsgálja az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontja alapján egy olyan egyedi állami támogatás jogszerűségét, amelyet abból a célból fogadtak el, hogy választ adjanak a Covid19-világjárvány következményeire.³

A Törvényszék álláspontja

A Törvényszék először is a megtámadott határozat jogszerűségének az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontjára tekintettel történő elemzését végzi el.

Egyrészt az arra alapított kifogásokat illetően, hogy az olyan támogatás, amely egyetlen vállalkozás javára szól, nem szüntethet meg egy tagállam gazdaságában bekövetkezett komoly zavart az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontja értelmében, a Törvényszék először is

¹ A 2020. április 3-án módosított (HL 2020. C 112. I., 1. o.), 2020. március 19-i „Állami támogatási intézkedésekre vonatkozó ideiglenes keret a gazdaságnak a jelenlegi Covid19-járvánnyal összefüggésben való támogatása céljából” című bizottsági közlemény (HL 2020. C 91. I., 1. o.).

² Az SA.56809 (2020/N) – Finnország – Covid19: az állam által a Finnairnek nyújtott kölcsöngarancia – állami támogatásról szóló C(2020) 3387 final bizottsági határozat.

³ 2021. február 17-i Ryanair kontra Bizottság ítéletében, [T-238/20](#) (lásd úgyszintén a [16/21](#). sz. sajtóközleményt), a Törvényszék hasonló vizsgálatot végzett egy olyan állami támogatási program jogszerűsége tárgyában, amelyet Svédország fogadott el abból a célból, hogy választ adjon azokra a következményekre, amelyekkel a Covid19-világjárvány jár a svéd légi közlekedési piac tekintetében. A 2021. április 14-i Ryanair kontra Bizottság ítéletében, [T-378/20](#), és a 2021. április 14-i Ryanair kontra Bizottság ítéletében, [T-379/20](#) (lásd úgyszintén az [52/21](#). sz. sajtóközleményt), a Törvényszék ezenkívül két különböző egyedi támogatási intézkedést vizsgál az EUMSZ 107. cikk (2) bekezdésének b) pontja alapján.

emlékeztet arra, hogy e rendelkezés mind a támogatási programokra, mind pedig az egyedi támogatásokra alkalmazandó. Így az egyedi támogatás a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítható, amennyiben az szükséges, megfelelő és arányos az érintett tagállam gazdaságában bekövetkezett komoly zavar megszüntetése szempontjából.

Ezt követően a Törvényszék pontosítja, hogy **a Finnair esetleges csődje súlyos következményekkel járt volna a finn gazdaságra nézve, így az állami garancia, amennyiben a Finnair tevékenységeinek fenntartására, és annak elkerülésére irányul, hogy a Finnair esetleges csődje még komolyabb zavart okozzon a finn gazdaságban, alkalmas arra, hogy hozzájáruljon a finn gazdaságban a Covid19-világjárvány által okozott komoly zavar megszüntetéséhez.**

A Törvényszék e következtetése azon a tényen alapul, hogy a Finnair:

- Finnországban a vezető légi fuvarozó, amely 2019-ben közel 15 millió utast szállított, vagyis a Finnországra, Finnországból kiindulva és Finnországon belül szállított összes utas 67%-át;
- Finnországban a vezető légi áru fuvarozó, és több finn területen működő vállalkozás igényeit elégíti ki, mind a termékek kivitele, mind pedig behozatala során, és kiterjedt ázsiai hálózattal rendelkezik;
- 6800 munkavállalója van, és a többségében finnországi beszállítóktól történő beszerzései 1,9 milliárd eurót tettek ki 2019-ben;
- jelentős erőfeszítéseket tesz Finnországban a kutatás területén, és a tizenhatodik legjelentősebb cég Finnországban az ezen ország GDP-jéhez való hozzájárulása alapján.

Másrészt az arra alapított kifogásokat illetően, hogy a Bizottság nem végezte el a támogatás kedvező hatásainak a kedvezőtlen hatásaihoz viszonyított mérlegelését, a Törvényszék úgy határoz, hogy az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontja – az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontjában előírtakkal ellentétben – nem ír elő ilyen elemzést. Az ilyen mérlegelés az ideiglenes keretről szóló közlemény alapján sem követelmény.

Másodszor a Törvényszék a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének állítólagos megsértését vizsgálja. E tekintetben a Törvényszék mindenekelőtt megjegyzi, hogy az egyedi támogatás jellegénél fogva eltérő bánásmódot, sőt hátrányos megkülönböztetést valósít meg, amely az intézkedés egyedi jellegéhez szorosan kapcsolódik. Így annak állítása, hogy az ilyen támogatás ellentétes a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvével, lényegében azt jelentené, hogy minden egyedi támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségét szisztematikusan kétségbe vonják, holott az uniós jog lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy az EUMSZ 107. cikkben előírt feltételek tiszteletben tartása mellett ilyen támogatásokat nyújtsanak.

Ráadásul még azt feltételezve is, hogy a Finnair számára nyújtott garancia által bevezetett eltérő bánásmód hátrányos megkülönböztetésnek tekinthető, meg kell vizsgálni, hogy azt jogszerű cél igazolja-e, és hogy az szükséges, megfelelő és arányos-e annak elérése szempontjából.

A Törvényszék szerint **a Finnair javára szóló garancia nyújtásának feltételei alkalmasak a kifizetett cél elérésére, mivel a finn gazdaságban a Covid19-világjárvány miatt bekövetkezett komoly zavar és az e világjárvány által a finn légi közlekedési piacra gyakorolt jelentős negatív hatások fennállása a jogilag megkövetelt módon bizonyítást nyert. A támogatási intézkedés ezenkívül szükséges, mivel a Finnair csödközelbe került a tevékenységének a világjárvány által okozott hirtelen összeomlása miatt, és lehetetlen volt a hitelpiacok igénybevétele révén kielégíteni a likviditási szükségleteit. Végül, figyelemmel a Finnairnek a finn gazdaságban betöltött jelentős szerepére, az állami garancia kizárólag a Finnair részére történő nyújtása nem haladja meg a Finnország által követett célok elérésére alkalmas és ahhoz szükséges mértéket.**

Harmadszor, ami a szolgáltatásnyújtás szabadságának és a letelepedés szabadságának megsértésére alapított kifogásokat illeti, a Törvényszék megállapítja, hogy **a Ryanair nem**

bizonyította, hogy az állami garancia nyújtásának kizárólagos jellege mennyiben alkalmas arra, hogy visszatartsa őt attól, hogy Finnországban telepedjen le, illetve hogy ezen országból kiinduló vagy oda irányuló szolgáltatásokat nyújtson. A Törvényszék pontosítja, hogy a Ryanair nem azonosította azokat a ténybeli vagy jogi elemeket, amelyek miatt a szóban forgó egyedi támogatás olyan korlátozó hatásokat váltana ki, amelyek túlmutatnak azokon, amelyek az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésében foglalt tilalmat megalapozzák, de amelyek mindazonáltal az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontjában foglalt követelményeknek megfelelően szükségesek és arányosak a Covid19-világjárvány által a finn gazdaságban okozott komoly zavar megszüntetése szempontjából.

A Törvényszék végül megalapozatlanként elutasítja az indokolási kötelezettség állítólagos megsértésére alapított jogalapot, és megállapítja, hogy nem szükséges megvizsgálni az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdéséből eredő eljárási jogok megsértésére alapított jogalap megalapozottságát.

EMLÉKEZTETŐ: A Törvényszék határozata ellen annak közlésétől számított két hónap és tíz napon belül kizárólag jogkérdésekre vonatkozó fellebbezést lehet benyújtani a Bírósághoz.

EMLÉKEZTETŐ: A megsemmisítés iránti kereset az uniós intézmények uniós joggal ellentétes jogi aktusainak megsemmisítésére irányul. Bizonyos feltételek mellett a tagállamok, az európai intézmények és a magánszemélyek indíthatnak megsemmisítés iránti keresetet a Bíróság és a Törvényszék előtt. Ha a kereset megalapozott, az uniós bíróság megsemmisíti a jogi aktust. Az érintett intézménynek a jogi aktus megsemmisítése miatt esetleg kialakult joghézagot orvosolnia kell.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Törvényszéket.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: [„Europe by Satellite”](#) ☎ (+32) 2 2964106